

Številni kandidati, ki so propadli, zahtevajo ponovno štetje glasovnic v Clevelandu

Cleveland. — Volivnim homatijam v Clevelandu neče in neče biti konec. Najprvo je zahteval demokratski propadli councilmanski kandidat Betley v 7. vardi ponovno štetje, ki je dognalo, da je Betley v resnici zmagal, ne pa republikanec Washko.

Pri tem so prišli na sled stoterim nepravilnostim pri volitvah in pri oddaji glasovnic. Slepario se je na debelo. Oglasil se je propadli šolski kandidat Jamieson. Tudi v tem slučaju so našli do 200 sleparskih glasov, toda končnega rezultata ponovno štetje ni spremenilo.

Včeraj je pa odvetnik Gus Al-

len, ki je bil pri zadnjih volitvah poražen za mestnega sodnika, vložil na Common Pleas sodni zahtevo, da se vrši še enkrat štetje vseh glasovnic, ki so bile oddane 2. novembra.

Odvetnik Allen, ki je dobil pri volitvah 16,000 glasov, trdi, da je bilo štetje glasov nepravilno na podlagi dosedaj doprišenih dokazov o ponovnem štetju glasovnic v 7. vardi in pri glasovnicah oddanih za člane šolskega odbora.

Volivni odbor in državni tajnik Kennedy sta izjavila, da nimata pravice odrediti ponovnega štetja. To je zadeva Common Pleas sodnije.

Takozvana "delavska poslava" pride na glasovanje v poslanski zbornici 13. decembra

Washington, 3. decembra. 281 članov poslanske zbornice kongresa se je podpisalo, da se vzame predlog glede nameravane delavske postave iz rok pristojnega odseka in da zbornica glasuje o tozadevnem predlogu 13. decembra.

Toda dočim je gotovo, da bo zbornica glasovala o predlogu pa delavcem ne bo mnogo pomagana ako postane predlog postava. Predlog bodo rabili kongresmani kot nekako slepilo za javnost.

Delavcem bodo lahko ob prihodnji volivni kampanji kazali na postavo, rekoč: "Glejte, kaj smo za vas naredili!" Ob istem času pa bodo kandidati za kongres lahko stopili pred industrijske magnate in rekli: "Ta delavska postava je brez pomena." Predlog, ki je bil v senatni zbornici že sprejet, določa, da delavska plača v nobenem slučaju ne

sme znašati manj kot 40 centov na uro in da delavci ne smejo delati več kot 40 ur na teden.

Predsednik Roosevelt sam je nasproten predlogu, toda ne more storiti ničesar. Mnenja je: boljše je nekaj kot nič.

Na drugi strani pa nasprotuje predlogu American Federation of Labor in tudi John Lewis, načelnik CIO gibanja. Skratka, predlog nima prijatelja niti pri delavcih niti pri industriji.

Predlog ne določa, kaj se zgodi v slučaju, ako zahtevajo delavci več kot 40c na uro. Take zadeve bodo skoro gotovo prepuščene pogajanjem med delavci in delodajalci kot dosedaj.

Vendar, kot trdijo zagovorniki predloga, je omenjeni predlog vsaj začetek za boljše plače delavcev in bolj urejene delavske razmere. Tekom let se bo postava lahko tako prikrojila, da bo v resnici služila delavcem v korist.

Kitajci bombardirali japonsko parado

Sangaj, 3. decembra. Včeraj je kakih 10,000 japonskih vojakov korakalo v vojaški paradski skozni mesto Sangaj, katero so Japonci pretekli teden zasedli. Tekom parade je neki Kitajec vrigel bombo med vojake. Dva sta bila ubita in dva ranjena. Policija je prišla napadalca, toda množica ga je na mestu ubila. Japonci so priredili vojaško paradu, da pokažejo Kitajcem kako močni so.

Važna sprememba

Sedaj je končno veljavno določeno, da se preseli zvezni Federal Alcohol Tax Unit urad iz Clevelanda v Detroit. Selitev se vrši 1. februarja. To je oni urad, ki išče kotličarje in prodajalce izdelovalce nepostavne pijače. To je tudi isti urad, ki daje dovoljenja za privatno uporabo mošta in vina. Urad se nahaja sedaj v Standard poslopju v Clevelandu, vogal Ontario in St. Clair ceste. Dočim bo glavni urad v bodoče v Detroitu, pa bo vseeno ostala nekaka podružnica tega urada v Clevelandu. Vzrok selitve je, kot pravijo v Washingtonu, ker v Clevelandu niso mogli dobiti dovolj velikih in primernih prostorov za poslovavnje.

Letna seja

Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ ima letno sejo v nedeljo popoldne. Pridite polnoštevilno. Tajnik.

Narodni adresar izšel

Mr. Ivan Mladineo nam poroča, da je danes izšel "Narodni adresar," za katerega je bilo živahno vpraševanje že toliko časa. V soboto, danes, je bila knjiga razposlana na razna uredništva naših časopisov za oceno. Obenem se je začelo tudi razpošiljanje knjige vsem onim, ki so jo že naročili, kakor tudi onim, ki jo še naročijo. Pred tremi meseci je bilo naznanjeno, da bo izšla knjiga najkasneje 20. novembra, toda radi neizogibnih fizičnih in tehničnih potežkoč je stvar vzela nekoliko dni več. Mr. Mladineo, založnik in avtor "Narodnega adresarja" prosi vse, da vzamejo to v naznanje. Kdor želi naročiti knjigo naj se obrne na: "Narodni adresar," 156 Fifth Ave., New York, N. Y. O knjigi sami prinesemo v kratkem oceno.

Starostna zavarovalnina

Kolektor zveznih davkov v Clevelandu Mr. Frank Gentsch je včeraj izjavil, da bo razne trgovce, ki so vpsolali napačna poročila glede uslužbencev in glede starostne pokojnine, te dni obiskalo 60 uradnikov, ki bodo pripravili trgoce in delodajalce, da popravijo svoja poročila. Nad 8,000 delodajalcev ni doposlalo pravih poročil v glavni urad. Mnogokrat so tudi delavci krivi, da niso zavarovani pri vladi za starostno pokojnino.

Vsak delavec bi moral imeti svoje ime, naslov in številko za starostno zavarovalnino registrirano pri vladi, in delodajalec mora za njega plačati uro delež. Ako nimate številka, zahtevajte jo od kolektorja zveznih davkov, katerega urad se nahaja v starem poštnem poslopju. Vsak delodajalec, ki stalno ali začasno zaposluje najmanj enega delavca, mora imeti delavce ali delavca zavarovane za starostno zavarovalnino, sicer je podvržen visoki kazni.

V domovino

V ponedeljek odpotujejo v staro domovino sledeči Slovenci in bratje Hrvat: Ivan Haler, Kristina Haler, Louis Sula, Vilma Sula, Franciska Sula, Peter Boševič, Vladimir Kotevič, Nane Nočevič, Ivan Tomanovič in San Unkovič. Potujejo s parnikom Aquitania od Cunard črte v spremstvu g. Milutina Ekeroviča, ki bo potnike spremljal do Ljubljane in Zagreba. Potniki potujejo s posredovanjem p. o. n. i.ške tvrdke Mihaljevich bratje, 6031 St. Clair Ave. Srečno pot in zdrav povratek!

Faranom sv. Kristine

V dopisu od fare sv. Kristine v današnji številki je poročano, da se prične jutri 40 urna pobožnost. Zadnji trenutek se je pa to spremenilo in se začne ta pobožnost šele prihodnjo nedeljo, 12. decembra. Naj vzamejo to farani na znanje.

Prvi srnjaki

Včeraj popoldne se je že ustavil pred našim uradom g. Louis Perne iz 1387 E. 39th St., ki je imel naloženega na avtu ogromnega srnjaka, s petimi izrastki, ki ga je podrl v Pennsylvaniji. Srnjak tehtal skoro 200 funtov. Čestitamo, Louis!

30-dnevnica

V ponedeljek 6. decembra se bo ob 8. uri zjutraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida za pokojno Louise Mandel v spomin tridesetdnevne njene smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Dva svetovno znana zrakoplovca ubita

Miami, Florida, 3. decembra. Dva najboljša ameriška zrakoplovna pilota, Rudy Kling iz Le-monta, Ill., in Frank Haines iz Detroita, sta bila danes ubita tekom zelike zrakoplovne razstave in dirkanja v tem mestu. Zrakoplovom sta tresčila ob tla, ko sta vozila 200 milj na uro. Nesreča se je pripetila, ko sta bila navzoča žena in sinjo Klinga. Še letos je zrakoplovec Kling dobil prve nagrade tekom zrakoplovni tekem v Clevelandu, poleg \$14,000 nagrade v gotovini.

NAJNOVEJŠE VESTI

New York, 3. decembra. Ob vznožju Water Street so našli pet praznih poštnih vreč. Govorijo se, da je bilo iz poštnega voza ukradenih demantov in denarja v vrednosti \$2,100,000.

New York, 3. decembra. Vladni uradniki so bili baje tri tedne na delu, da doženejo, če je bivši predsednik Hoover redno plačeval svoj dohodninski davek.

Washington, 3. decembra. Neizprosn John Lewis, vodja C. I. O. se je uprl mirovnim pogojem, katere so sprejeli njegovi zastopniki in zastopniki A. F. of L. Videti je, da je od Lewisa samega odvisen mir ali vojna v delavskih vrstah.

Relif za večja mesta v Ohio je skoro gotov

Columbus, 3. decembra. Večja mesta v državi Ohio so zopet doživela zmago, ko je davčni odsek poslanske zbornice državne postavodaje priporočil zbornici, da sprejme predlog glede relifa, kakor so ga zahtevali zastopniki raznih večjih mest. Predlog je sicer v direktnem nasprotju z željami in zahtevami gubernerja Daveya, toda videti je, da bo gubernern končno poražen. Gotovo je sedaj, da bo državna zbornica odobrila za relif v prihodnjem letu \$12,000,000, dočim je bil gubernern Davey mnenja, da zadoštuje \$7,500,000. Kar manjka bi morala mesta sama priložiti. Gubernern Davey je odločno proti temu, da bi država plačala ves relif. V tem ga podpirajo farmarji in prebivalci manjših mest, dočim velika mesta zahtevajo ves relifni denar od države.

Mussolini grozi s topovi svojim nasprotnikom

Milan, 3. decembra. Izpod peresa laškega diktatorja Mussolinija je izšel včeraj še drugi članek, ki se bavi z mednarodnim položajem. V teh člankih se Mussolini posmehuje demokratičnim vladam kot vladi v Franciji, v Zedinjenih državah in v Angliji. Mussolini trdi, da mu je vseeno, če sklena s to ali ono državo prijateljstvo trgovinsko pogodbo, rekoč, da če bo imel izbirati med železom in zlatom, bo raje vzel železo, in če bi imel izbirati med surovim maslom in topovi, se bo vedno lahko zanesel na topove, dočim se mu surovo maslo lahko v rokah stopi. Italija je pripravljena z dušo in telesom za vsak napad, toda ker je miroljubna, ne bo sama napadala, pač pa bo znala krepko zavrniti vsak napad.

Oropana posojilnica

Roparji so prišli včeraj v uradne prostore Commonwealth Savings & Loan Co., 13729 St. Clair Ave. Odnegli so \$100.00.

Mestni deficit

Mesto Cleveland bo začelo novo leto 1938 z ogromnim deficitom v svoti \$9,843,000 in s popolnoma prazno blagajno. Tako trdijo v City Hallu. Kdo je kriv tega slabega gospodarstva, se ne ve, kajti angleško časopisje ne prinaša v javnost nič konkretnega, ker stoji na strani župana Burtona. Saj smo imeli najboljšo črno depresijo, pa je znašal deficit komaj milijon dolarjev, danes pa skoro deset milijonov dolarjev, ko je vendar znano, da se davki točno plačujejo. Izgovarjajo se na relif, toda mesto Cleveland je dobilo tozadevno pomoč od države in je samo založilo do \$3,000,000 za relif. Kot vse kaže ne bo dolgo, ko bo mesto na vlada prišla pred volivce in rekla: Dajte nam deset milijonov ali pa zapremo štacuno!

Vaši davki

Pred dvema letoma je državna postavodaja v Ohio naredila takozvano Whittemore postavo, ki dovoljuje onim lastnikom posestev, ki so zaostali z davki, da odplačujejo davke v obrokih in se tako izognejo kaznim in obrestim. Pred dvema mesecema je pa neka zemljiška družba po imenu Siwell Properties Co. v Clevelandu začela s tožbo, da se proglasi Whittemore postavu neustavni in da vsi oni, ki so že plačali kaj na obroke zaostalih davkov, plačajo tudi kazni in obresti, ki so jim bile odpuščene. Sodnijska obravnava tozadevno se začne na Common Pleas sodnji v Clevelandu 16. decembra. Generalni državni pravdnik Duffy v Columbusu je imenoval znamenitega Clevelandskega odvetnika Merritt Vickerya, da zagovarja Whittemore postavu tekom obravnave. Najmanj 20,000 oseb, ki plačujejo davke v Clevelandu, je prizadetih. Nastalo je pa tudi vprašanje, če se obravnava sploh more vršiti, kajti Whittemore postavu poteče 10. decembra, obravnava se vrši pa 16. decembra. Od državne postavodaje ni pričakovati, da bi podaljšala postavu dobo Whittemore postavu.

Prodajni davek

Davčna komisija države Ohio trdi, da je zgubila država Ohio tekom novembra meseca najmanj \$600,000 na prodajnem davku radi raznih "čizlerjev," ki sleparijo državo in ne oddajajo znakov za prodajni davek. Država je namreč odslavila 186 nadzornikov v uradu prodajnega davka, kar je imelo za posledico, da so gotovi trgovci zanemarili svojo dolžnost glede prodajnega davka, ker jih nihče ni kontroliral.

Dobro poslovanje

Apex Electric Co., ki proizva-ja razne električne stroje za pomoč gospodinjstvu, naznanja, da je izboljšala poslovanje za 40 odstotkov in da je morala najeti 150 nadaljnjih delavcev. Kompanija ima tri tovarne v Clevelandu. Holland-Rieger Co. pa naznanja, da je dobila naročilo za 3,000 pralnih strojev za neko tvrdko v Chicagu.

Caroline Magovac

Kot smo poročali je družini Mr. Nick in Mrs. Caroline Magovac, 1094 E. 68th St. umrla hčerka Caroline, stara 2 leti in 5 mesecev. Poleg staršev zapuščena ranjka še eno sestro. Pogreb ranjke hčerke se vrši v ponedeljek ob 9:30 zjutraj pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Staršem naše iskreno sožalje!

Japonska škoduje Zedinjenim državam na Kitajskem. Ameriška trgovina silno prizadeta

Washington, 3. decembra. Ameriška vlada je vznemirjena, ker Japonska krši slovesno pogodbo med Japonsko in Zedinjenimi državami glede politike "odprtih vrat," ki je bila dosedaj v navadi glede trgovanja s Kitajsko.

Ta pogodba določa, da imajo vse države enako pravico uvažati svoje blago na Kitajsko, ki računa vsem državam enako colnino.

Toda odkar je Japonska oktobra meseca zasedla važno kitajsko pristaniško mesto Tiensin, je japonska vlada odredila, da se zniža colnina za japonske uvozne predmete za polovico.

Na ta način je Japonski mo- goče prodajati Kitajcem svoje

blago mnogo cenejše kot ostale države, zlasti pa Zedinjene države. Računa se, da bo ameriška trgovina radi te japonske odredbe trpela najmanj \$100,000,000 na leto.

Zedinjene države so imele izmed vseh drugih držav zelo ugodno colninsko pogodbo s Kitajsko, ki je bila dosedaj najboljša odjemalka ameriškega blaga. Toda videti je, da namerava Japonska pcploviti kitajski trg s svojimi izdelki.

Nadaljna poročila se glasijo, da namerava Japonska napovedati vojno Kitajski. Vojna do danes še ni bila napovedana uradnim potom. V tem slučaju lahko Japonska dela v zasedenih kitajskih provincah, kar hoče.

Delavci proti ponovni izvolitvi De Maioribus

C. I. O. organizacija v Clevelandu je včeraj zagrozila, da bo začela s kampanjo, da se odplačuje in vrže slehernega councilmana iz njegovega urada, ki bi volil za ponovno izvolitev George De Maioribus predsednikom mestne zbornice. De Maioribus je poznan kot republikanski vodja Italijanov v Clevelandu in veliki nasprotnik organiziranih delavcev. Zakaj bo C. I. O. organizacija nastopila proti onim councilmanom, ki bodo oddali svoj glas za DeMaioribus, ni povedano. Councilmana se lahko od strani iz urada, ako se nabere 20 odstotkov podpisov oseb, ki so glasovale pri zadnjih volitvah v dotični vardi. Zahteva gre potem do mestne zbornice, ki tozadevno razsoja.

Pridite na sejo!

Jutri je prva nedelja v mesecu in najmanj 50 naših podpornih in drugih družtev ima danes svoje glavne letne seje! Člani in članice, od vas je odvisen napredek družtev, za katerih ustanovitev ste se borili. Udeležite se letnih sej in povejte svoje prepričanja in mnenja na seji, pogovorite se prijateljsko, da boste potem tekom bodočega leta lahko zadovoljni. Pridite vsi na sejo, ki niste bolni in ali vas delo ne zadržuje.

Dražji premog

Najnovjša odločba zvezne trgovinske komisije glede cen premoga, bo veljala šolski odbor v Clevelandu \$40,00 več za premog kot dosedaj. Omenjena odločba namreč pravi, da podjetja, ki kupujejo mnogo premoga, bodo morala za premog več plačati, dočim se bo premog za privatne hiše pocenil. Na enak način bodo prizadete tudi vse industrije, ki rabijo premog, dočim bodo mali ljudje precej na boljšem.

Lepo naročilo

The Bender Body Co. tovarna v Clevelandu, ki se nahaja na W. 62nd St. in Barberton Ave., je dobila od Studebaker korporacije naročilo za 600 izrednih "bodies." To avtno ogrođe je namenjeno za močne ambulance in pogrebne vozove. Tovarna bo najela 100 nadaljnjih delavcev za prihodnjih 12 mesecev.

Koledarji

Mr. Oblak, trgovec s pohištvom na 6612 St. Clair Ave. ima v zalogi krasne koledarje, ki jih deli svojim odjemalcem. Oglasite se v trgovini.

Znamenito delo

Državni inženir Mr. Louis Drašler naznanja, da se mu je pravkar posrečilo spojiti Cuyahoga Valley dolino pri Granger Rd. v Garfield Heights in izpejljati iz enega hriba v drugega preko doline ogromen viadukt, ki je del takozvanega "Cloverleaf" sistema pri Brecksville, in o katerem trdijo strokovnjaki, da je eno največjih inženirskih del sodobne Amerike. Mr. Drašler, po katerega načrtih je bil zgrajen novi viadukt, ki velja \$550,000, je izjavil, da je pri gradnji naletel na nepričakovane ovire, radi ogromnega skalovja v obeh hribih, katere spaja novi viadukt. 200 delavcev je delalo neprestano skozi 8 mesecev pri tem delu in 25 trukov je noč in dan odvažalo skalovje in prst. Mnogi inženirji prihajajo iz drugih delov Zed. držav in se čudijo inženirski zmognosti našega rojaka.

Relif preskrbljen

Mestna zbornica je včeraj popoldne pri izredni seji dovolila, da se prenese \$600,000 iz raznih mestnih skladov v sklad za relif, tako da bo 60,000 relifnih oseb lahko danes naročilo živila. S prenosom tega denarja bodo seveda prizadeti drugi oddelki mestne vlade, toda mesto pričakuje, da bo državna postavodaja dovolila mestu \$1,000,000 izredne podpore za relif, nakar se bo prenešenih \$600,000 vrnilo v sklade kamor spadajo.

Šole ne morejo prisiliti otrok k pozdravu zastave

Philadelphia, 3. decembra. Zvezni sodnik Maris v tem mestu je razsodil, da šolske oblasti ne morejo prisiliti otrok k pozdravu ameriške zastave, ako otroci navedejo verske vzroke za to. Tudi ne smejo taki otroci biti izključeni iz šol. Neki Walter Gobitis iz Minerville, Pa., je vložil tozadevno tožbo na zvezni sodnji, potem ko so bili njegovi otroci izključeni iz šole, ker niso hoteli pozdraviti ameriške zastave, kot je to običajno vsako jutro, ko se začne pouk. Oče otrok je član verske sekte po imenu "Pričede Jehova," ki trdijo, da je vsaka zastava "hudičeva iznajdba."

Zadušnica

V ponedeljek 6. decembra se bo brala v spomin pokojnega John Srankarja sv. maša zadušnica ob 8. uri zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Prijatelji in sorodniki ranjkega so prošeni, da se udeležijo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$9.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$9.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 8th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 284, Sat., Dec. 4, 1937

Pomoč bolnikom in pohabljenem

Works Progress Administracija, ali okrajšano WPA, katero je vpeljal predsednik Roosevelt za brezposelne ljudi, ne pomaga samo kopati pota in jarke, graditi in popravljati ceste in mostove, pač pa je njeno delovanje tako razširjeno in raztegnjeno v vse panoge vsakdanjega življenja, da nimajo nikjer na svetu kaj enakoga.

WPA pomaga onim prebivalcem te dežele, ki so v takem zdravstvenem stanju, da morajo vedno ostati doma ali v raznih zavodih. Works Progress Administration tem ljudem nudi tako postrežbo, s kakršno niti njihove družine niti državne ustanove jih ne bi mogle preskrbovati.

Invalidi, ki so priklenjeni na postelj, slepci in umobolniki, ki se nahajajo v zavetiščih ali pa ne morejo zapuščati svojega stanovanja, dobivajo pomoč potom raznovrstnih projektov, ki zaposlujejo reliefne delavce. WPA nima v svojih vrstah samo navadne delavce, pač pa tudi izučene mehanike, profesorje, učitelje, umetnike in druge poklicne ljudi, ki so na razpolago WPA.

Otroci, ki ne bodo nikdar v stanu pohajati v šolo, dobivajo pouk v osnovnih šolskih predmetih, rokodelstvih, glasbi in umetnosti. Šolski pouk se prinaša domov tudi onim, ki so začasno odstranjeni iz šole radi zdravljenja po otroški paralizi in drugih boleznih, ki zahtevajo dolgotrajno zdravljenje. Tudi za naknadno zdravljenje po otroški paralizi so na razpolago bolničarke, ki učijo telovadbo, tako da člani mladih nog in rok postanejo gibčni, kajti sicer bi odrevenili za vedno.

Poleg tega WPA instruktorji in bolničarke pripovedujejo otrokom pravljice, obiskujejo po večkrat na teden mlajše otročiče, ki so zaprti doma. Svoje pripovedke ilustrirajo s slikami, ki jih rišejo na obsežnih črnih ploščah in včasih tudi učijo bolnike, da jih sami rišejo.

Slepem, otrokom in odraslim pomagajo WPA učitelji in vaditelji, ki gredo k njim na dom in jih učijo rokodelstva, razne igre, pletenje preprog in čitanje po Braille-ovem sistemu. Radi posebnega WPA projekta je bilo izdelanih več kot 13.000 gramofonskih strojev za odigranje rekordiranih knjig in se ti stroji dajejo slepcem na posodo z dotičnimi ploščami.

Da se dokaže zdravilna vrednost glasbe za pohabljenе otroke, dva WPA učitelja od WPA zveznega glasbenega projekta vodita tečaj za pouk glasbe v minnesotskih zavodih za pohabljenе otroke, in uspeh je pomemben. V mestu St. Paul se vrši tak pouk po trikrat na teden za 104 učence Lindsayeve šole za pohabljenе otroke. V tej in v enakih šolah se izvaja projekt, ki gre še korak dalje. Učitelj je organiziral orkester 29 godal, ki je baje edini te vrste v naši deželi. Ta projekt ne le proizvede dobro glasbo, marveč dokazuje svojo korist tudi v lečenju bolnikov, ki trpijo na mišičnih krčih. Otroci se učijo pravilnega držanja instrumentov in skladno kontroliranje neposlušnih mišič. Neka mlada bolnica se je tako zboljšala, odkar se je pridružila orkestru, da ne rabi več stolička na kolescih.

Marionetne predstave v umobolnicah dajejo otrokom, ki se tam nahajajo, približno isto pomoč, ki jo glasba daje telesno pohabljenim. Projekt marionetnih predstav v newyorški Bellevue bolnišnici je dosegel nekatere znatne uspehe v tem pogledu.

V otroških oddelkih mestnih bolnišnic v New Yorku, Portland, Oregon, Mobile, Alabama, in v mnogih drugih mestih so otroci prvič v življenju imeli priliko videti cirkus, ki so tam vpriporile predstavo nekatere WPA skupine, ki obiskujejo take zavode. Neki predstavi, ki se je minulo poletje prizorila v New Yorku, je prisostvovalo 2.500 otrok. Te skupine obiskujejo tudi bolnišnice, reformatorije in druge javne zavode.

Tako vidimo, da je Rooseveltova Public Works Administration posegla v vse plasti življenja, in lajša gorje tudi zapuščanim, pohabljenim, slepim, umobolnim. Kdo je kdaj v Ameriki prišel na tako plemenito idejo skrbeti za par uric dnevno v razveseljevanje pozabljenih nedolžnih otrok. Poleg tega pa umetniki, učitelji in drugi izučeni ljudje pri tem stalno služijo svoj kruh.

Kaj pravite!

Industrialci, ki so povzročili zadnje čase umetno krizo v Ameriki, kričijo, da bo takoj boljše, če Roosevelt zniža davke na industrijo. Čudno je to. V časih Hooverja teh davkov ni bilo, in vendar smo imeli krizo, ali ne? Torej bo treba iskati vzroke krize že kje drugje in ne pri davkih, ki jih plačujejo bogate kompanije.

Kadar kdo zapiše: Korakali smo z godbo na čelu... ni prav, ker bi morda kdo mislil, da je sedela godba na našem čelu.

Saj ne gremo vedno z duhom časa naprej. Včasih skočimo tudi nazaj. Tako so prišli v Ameriki zopet biciklji v modo. Lansko leto se jih je prodalo v Zed. državah 750.000, torej več kot v letu 1899, ko je bil bicikelj v modi. V Ameriki je danes 4.000.000 biciklistov. Pač čudno, da se ni še nihče spomnil, da bi jih obdavčil s tem, da bi morali imeti licenčno številko.

BESEDA IZ NARODA

Pri sv. Kristini

"No, kaku pa kej gre?" je nagovoril Urško žnidar France par večerov nazaj. "Se ne preveč slabo?" se mu je odrezala žarečih lic, ki so pričale kaj jasno, da se ji bo "kšeft" obnesel. "Zdej sem pa še bolj vesela, ko vidim, de si še ti prišel."

"Ja, vejš, v cajtengah te je nekdo izdal, da se pripravljáš postaviti en štant, pa mi ni dal firbec gmaha, dokler ne vidim kaj prav za prav delaš."

"O, le nič se ne boj, France; tvojemu handverku ne bom čisto nič škodila," mu je hudomušno odgovorila Urška. "Vsa ta-le suha roba, ki sem jo nabrala po vseh koncih in krajih, bo kmalu pošla, potem bo moje mešetarije konec spet za eno leto."

"No, ja, sej ti nisem fovš. Dej no še mjen tisti žakeljček, de boš videla, de ti rejs nisem."

Kakor Frances so posegali v Urškin žakeljček številni drugi, da je napravila ona s svojimi marljivimi tovarišicami našega Oltarnega društva do \$150 kupčije. In to za fino blago, katerega so tako prijazno poslale deloma članice same, deloma pa naši trgovci od vsepovsod, kakor Logar, Anžlovar, Gornik, Grdina Shoppe, Suhadolnik, Stampfel, Butala. Naj vsem tem tukaj javno izrečemo prisrčno zahvalo.

Toda, to je bil samo en "štant." Nekaj res krasnega je bila na našem pravkar končanemu semnju, ali bazarju, razstava vsakovrstnih ročnih del naših mlajših in neslovenskega pokoljenja mater in žena, članice društva St. Christine's Ladies' Guild. Mesece in mesece se jih je skupina pridno zbirala in delala pozno v noč, da so napravile ne samo nekaj lepega, ampak tudi do \$125.00 razpečale v čisti preostanek te naše največje letne prireditve. Tudi njim pohvala in zahvala.

Ta veliko kolo je pa seveda vedno ta "haupt" biznis. Najprej, ker so tam razstavljeni vedno bolj večji darovi in finejša blago; drugič pa tudi, ker je vedno pri njem zbranih več izvežanih moči. Njih navduševalen vodja je naš Tedi Rossman, ki zna tako mično nagovarjati h kupčiji, da začne denar kar sam lezti iz žepov ljudem, ki se količkaj ustavijo in začno Tedita poslušati. Seveda mu pomagajo pri tem vsem znane Rozi, pa Tilka, ter Johanca, Lojza in Vera, marljive žene članice Oltarnega društva. Kdor vse te pozna se ne bo čudil, ko šepnemo, da so skupili za \$372.00 pri svojem podjetju. Ampak pri tem ne smemo pozabiti, da je bilo tudi blago privlačno. Pretežno večino tega so tudi darovali sledeče trgovine: Jim Slapnik Sr., Joe Grdina, Belaj, Mrs. Modic Sr., Močnik, Ažman, Kunchik, Pibernik, Arko restavrant, Pinculic-Okicki Cafe, Mavsar, Joseph Kozan, Skok Confectionery, Charles Krall, Jazbec, Mrs. Verhove, Mazic, Medved, Jamnik, Belanic, Janes, Mlakar, Roytz, Zadruga, Joe Kapler, Gerl, Frank Svetek, Pintar Bros., Janc Confectionery, Frank Lach, Klaus, Mrs. Macerol, Frank Vesel, Mrs. Strukel, Tich Confectionery, Jancer Cafe, Vidmar's, Mrs. Josephine Strnad, Nottingham Hardware, Real Hardware, Mohawk Hardware, Ed's Cafe, Cass Drugs, Manzi-Kahle Grocery, Charles in Mrs. Fox; iz bližnjih farm pa Stušekovi, Božeglavovi, Štrumbelj, Maglich, L. Zavišek in John Marvar. Da smo jim iz dna srca hvaležni, se samo ob sebi razume.

Da smo mogli na razne načine naše goste obdarovati z denarjem so pomagali z darovani-

mi vsotami Joseph Zele & Sons, August Svetek, Anton Grdina Sr., Anthony Grdina Jr., Frank Zakrajšek, Jim Slapnik Sr., August Kollander, Euclid Dairy, ter nekateri drugi, ki ne žele biti objavljeni. Hvala vsem tem!

Darovalci večjih predmetov na naših "ta velikih" tiketih, kakor tvrdke Norwood Appliance & Furniture Co., Grdina & Sons, Mayor in Mrs. Ely, Krichman & Perusek Furniture Co., Frank Poje, krojač, Sherwin Hardware, Bukovnik Studio, Kremzar Furniture Co., Brooks Coal Co., Mandel Hardware, Mercel Coal Co., Stein Coal Co., St. Clair Coal Co., so bili izrecno omenjeni na tiketih samih. Poleg teh so tamkaj darovali tudi Bartunek in Richmond Bros., Ed Posch Gas Station, Earl Shaffer Service, Fred Owen Service Station, Louis Gabrenja Service. Lepa hvala!

Resnični farani naj bi si vsa ta imena izrezali ter kam pripelili za trajen spomin vseh teh, ki so naklonjeni in darežljivi njim, ki končno tvorijo župnijo. Je potem pa tudi par lokalov, kakor Kinkopf Cafe in Malin Drugs, katere naj bi si tudi lojalni farani zapomnili, ker se nas je samo pošteno obdelalo in preklelo, ko smo se drznili v imenu vas, faranov, kaj malega ubogaimo poprositi.

Malo smo zavlekli; toda moramo vendar omeniti, da bo čistega preostanka od našega bazarja nad \$1.900.00 (dats rajt, devetnajsto). Kaj takega se ni smelo drzniti pričakovati pred dvema tednoma. Zato pa ne vem, kako bi se vsaj deloma primerno zahvalil mnogostevilnim gostom, požitrovalnim faranom in farankam, ter vsem možem, ženam, dekletom in mladeničem, ki so tako pridno pomagali skoli vse večere. Bog plačaj v obilnejši meri; kot je pa meni mogoče!

Ko je pri nas ene reči konec, se pa takoj druga začne. Tako se takoj to nedeljo, dne 5. decembra, začne letošnja 40-urna pobožnost. Farane se opozarja na izredno priliko, ki jo imajo ob tej pobožnosti za prejem sv. zakramentov. V nedeljo popoldne ob treh bo že več gospodov duhovnikov na razpolago za spovedovanje. Ista priložnost bo dana v nedeljo in v ponedeljek zvečer po blagoslovu. Slovensko bodo pridigali v nedeljo g. Matija Jager, v ponedeljek g. Milan Slaje, v torek ob zaključku pa g. kanonik John J. Oman. Prijazno se vse župljane vabi k obilni udeležbi, da ne bodo mogli iti vsi ti gospodje gostje domov ter reči, kako slabo in brezbržno faro da imamo pri sv. Kristini.

Mimogrede bodi omenjeno, da bo vsak večer pri pobožnosti tudi pridiga v angleščini za našo mladino in za dobre farane, ki niso naše narodnosti. Starše prosimo, da bi na to opozorili svoje družine.

Pa še drugič kaj več.

Lepa slavnost na Zahvalni dan

Cleveland, O.—To leto je bil res lep Zahvalni dan. Sonce, ki se v teh časih bolj redkoma pokaže, je obsevalo ta dan naselbino prav mило in dajalo ljudem veselja za praznovanje. Ta dan se je poročil slovenski par, katerih poročno slavnost imam namen opisati. Viktor in Viktorija sta bila ženin in nevesta, sin in hči pionirskih slovenskih družin.

Ko je bila v četrtek ura deset popoldne, so pripeljali okrašen avtomobil pred cerkev sv. Vida več fantov, v lepih oblekah in z visokimi cilindri na glavi, kot bi se pripeljali ministri. Med

fanti je bil eden, ki je imel belo ovratnico, dočim so imeli drugi črne. To je bil ženin. Stopili so v cerkev in se postavili pred oltarjem, drug poleg drugega. Za njimi so se pripeljale dekleta tovaršice, vse v svili in blešku. Med njimi je bila zopet ena z dolgim pajčolanom, nevesta.

Občinstvo, ki se je zbralo v velikem številu, je občudovalo krasne obleke. Glavna tarča vsem je bila, seve, nevesta, ki se je pomikala v spremstvu strica, Antona Vidmarja, za tovaršicami proti oltarju.

Fantje, ki so čakali pred oltarjem, so bili razvrščeni tako, da je stal ženin Viktor Svete prvi, da je sprejel nevesto, Viktorijo Rojc, iz rok njenega strica, da jo popelje pred oltar k dosmrtni obljudbi, da bo njegova žena in tovaršica.

Torej Viktor Svete in Viktorija Rojc. Prvi iz znane pionirske Svetetove družine, 1062 Addison Rd. gđd. Rojčeva pa iz 1269 Norwood Rd. Menda je tudi sonce prav radi tega para sijalo tako mило, kakor bi se smehljalo bodoči sreči mladega para.

Cerkvene poročne obrede je izvršil Father Andrey. Na koru sta pa peli priljubljeni pevki Mrs. Josie Lausche-Welf in Miss Mary Udovich. Čeprav so se zdeli nekaterim obredi v cerkvi predolgi, smo drugi rekli, da je bilo še prekratko.

ženinovi tovariši so bili: brata Martin in Viljem, Edward Zalokar in Viljem Vihtelič. Tovaršice so pa bile: sestri Alice in Jennie, Rose Strauss in Helen Jaklich. Gotovo bo dobro držalo, ko je bilo toliko prič.

Ko se je vse tako lepo izvršilo, smo šli kar z njimi. Najprej smo se odpeljali k Svetovim. Oče Martin so se smehljali, saj so tako vsaj malo pozabili izgubo drage matere in soproge. Mary Grdina, njih hči, se je sukala po hiši in stregla, kakor Marta, da smo se okrepčali. Vsak je hotel biti deležen nekoliko svatovščine, se razume. Hiša je bila polna prijateljev.

Potem smo šli pa k Rojčevim na Norwood Rd. da počastimo nevestino mater in ostale. Mama, Ivana Rojc, je bila zelo ginjena, polna milobe in dobrohotnosti do hčere. Tudi pri Rojčevih je ta dan izginila žalost iz hiše nad izgubo očeta, ki bi ga bili sicer ta dan vsi imeli radi med seboj.

Potem so nas pa mladi zapustili in se podali k fotografu. Dogovorili pa smo se, da se ob dveh popoldnih snidem v Joseph Plevnikovih prostorih, Bridge Tavern v Collinwoodu, kar se je tudi zgodilo. Sonce je še vedno lepo sijalo, družba je postajala vedno veselejša. Mrs. Plevnik, ki se imenitno razume na kuhinjo, nam je s svojim štabom pripravila najfinejšo kosilo. Omizje je bila izbrano, prostori so bili do kraja napolnjeni. Po kosilu so se pričele pa govorance in vsak je povedal kaj primernega. Kaj hitro je minilo popoldne. Jaz in mnogi drugi smo rekli, da se znajo ti ta mladi bolj imenitno zabavati ob ženitovanjskem času, kakor smo znali to mi, ki smo zdaj stari.

Zares, lep dan je bil. Iz tega pa tudi lahko sklepamo, da bo sta tudi novoporočena srečna, zdrava in vesela. To jima pa tudi želimo vsi, ki ju poznamo.

Potem sta se novoporočena odpeljala na medeno potovanje, mi pa smo se vračali dobre volje na svoje domove.

A. G.

Če verjamele al' pa ne

Ko pride zjutraj ata v jedilno sobo, reče mali Emici:

"Nekaj veselega ti imam povedati."

"Kaj pa, ata?"

"Veš, ponoči si dobila majhne- ga brata."

"Joj, kaj res! To moraš pa takoj telefonirati mami, ki je že dva dni v bolnici. Gotovo bo tega zelo vesela."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Ko je vlak hitel preko krasnih polj in nasadov mimo teh krajev, koder so se vršile te bitke, sem se spomnil na ta pripovedovanja in pa na to, kar sem čital o teh bojih. Pomislil sem, kako daleč so pa danes Italijani v ozemlju, ki ni njihov, ampak naš. Hude čase smo doživeli, veliko hušje kot pa so jih imeli nekdanji naši stari bojovniki in ker v Avstriji ni bilo postnega vodstva, ne v politiki, a še manj v armadi, je Avstrija propadla, propadla po svoji lastni krivdi. Pravica je bila seve le za Nemce in pa Madžare, vsi drugi, zlasti Slovani, ki so bili v večini, so bili brezpravna masa, zlasti Slovani na jugu. In to se je potem maščevalo. Ako bi Avstrija bila napram Slovanom to, kar je bila napram Nemcem in Madžarom, bi prav lahko še danes ostala kot je bila. Tlačenje naroda od strani naroda, ki je v vodstvu, se maščuje prej ali slej, pa naj si je to ta ali ona država. Bog je ustvaril svet za vse, ter dal narodom enake pravice do njega. Toda močnejši kradejo in s silo ropajo pravice drugih manjših narodov, ter jim zatirajo njihov jezik, kar je protinaravno in pa krivično.

To vse pa rodi sovraštvo, upor in končno tudi vojno z vsemi slabimi posledicami, ker se tako brezbržno gazi naravne in božje zakone.

V Meštri. — V Trstu. V slovenskem hotelu. — Fašistik. — Propadanje Trsta. — Na italijanski banki. — Na potu v Jugoslavijo. — Na italijansko-jugoslavski meji. — V Jugoslaviji.

V Veroni se nisem nič mudil, pač pa sem se odpeljal dalje do Meštre, ki je zelo važno in veliko železniško križišče. Tam sem počakal na vlak proti Trstu. Ker sem imel še nekako pol ure časa, sem si medtem ogledal velik kolodvor, ki je bil pravecto mrvljišč vsakovrstnega naroda. Razni potniki, turisti, vojaki fašisti so se drenjali po kolodvoru, ki je bil kljub veta dan vsi imeli radi med seboj. Prihajali in odhajali, ljudje se pa drenjali na hodnikih med celo vrsto tračnic, tako, da je bilo prav nevarno, da koga ne povozijo. Vmes pa so kričali prodajalci raznih listov ter ponujali svojo robo. Zlasti so bili glasni prodajalci raznih pijač, sadežev in pa slaščic ter drugih jestvin. Ko je privozil od kje kak vlak, so ga že obdali ti prodajalci. Na vozičku je imel naložene pomaranče, fige, slaščice, pecivo, pivo, limonado, ter kričal: bira, biskoti, oranži, biraci! Kdor ni imel časa, da gre v kolodvorsko restavracijo, je za silo lahko kar tu dobil. Jaz na primer že nisem šel v restavracijo, ker sem še bal, da mi potem vlak uide. Tako sem kar na kolodvoru uredil svoje stvari glede želodca. Ko sem se malce tako ogledal, je prišel vlak. S postreščki, ki so na vsakem kolodvoru, sem uredil svoje stvari ter šel na tržaški vlak.

Vlak ni bil kaj prida zaseden, tako kot so bili na primer prejšnji vlaki, na katerih sem se vozil do Meštre. Iz tega sem sklepal, da Italijane kaj prida ne briga Trst in da tam najbrže ne bo kake posebne gnječe. Kmalu sem zagledal Jadransko morje in njegovo obal. Mirno, pa prazno je bilo morje. Nikjer ni bilo videti kakih parnikov, še jadrnic ne, ali pa kakšnih ribiških čolnov. Vse je izgledalo nekam mrtvo. Nobenega življenja! Vlak je privozil na pušto kraško planoto, tu pa tam male hišice, a ljudi nikjer videti. Zdej je vlak švignil skozi mal predor in potem zopet med

kamenitim stenami, mimo malih selišč. Bližali smo se Trstu. Nizko doli na obrežju je čepel nekdanji cesarski grad Miramar, kamor so često prišli na letovišče člani habsburške hiše, med njimi je večkrat prišel pokojni avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand. Tudi cesar Franc Jožef je bil večkrat tam. Grad je bil last cesarjevega brata Maksimilijana, zadnjega mehiškega cesarja. Kako je Miramaru sedaj, ne vem. Ali mu poseša italijanska kraljeva rodovina savojška iste časti kot habsburška? Dvomim.

Kmalu za tem se pripeljemo v Trst. Trieste! se zasliši zunaj. Stopim iz vlaka. Ker so prišli tja postreščki, sem vprašal v slovenskem jeziku: "Ali je tu kak Slovenec?"

Hotel sem, da dam zaslužek pri prenosu moje prtljage Slovincem. Brž se oglasita dva slovenska postreščka, katerama izročim v oskrbo svojo prtljago ter vprašam, kje je kak slovenski hotel ali gostilna. Ker je bil že večer, sem sklenil, da prenočim v Trstu. Nasvetovala sta mi nek slovenski hotel, kamor sem ukazal spraviti svojo prtljago.

Med tem pride k meni postrešček od Grand hotela, ter mi v angleščini reče, da grem z njim v Grand hotel. Ko sem mu povedal, da grem v hotel Genoa, katerega lastuje Slovenec, je mahnil z roko in dejal, da tam ni posebno dobra postrežba, da naj grem rajši z njim. Ne bo nič, sem dejal, jaz grem k ljudem moje narodnosti, nakar sem odšel v hotel Genoa.

(Dalje sledi)

IZ DOMOVINE

—Na Barju je nenadoma umrl, star 42 let, g. Dolinar Jakob, mizarSKI mojster, Jurčkova c. 106. Pokojnik se je rodil 10. julija 1895 v Ljubljani. Po končani ljudski šoli se je šel učiti mizarstva. Po triletni pomočniški praksi je l. 1915 moral v vojno. Kmalu je bil ujet in ranjen od Rusov. Zaradi slabega zdravljenja ujetnikov, so nastale komplikacije ter je zaradi tega izgubil desno nogo. Vrnivši se iz ujetništva l. 1919 je začel s samostojno mizarSKO obrtjo. Ker je bil pokojnik zelo sposoben strokovnjak v svojem poklicu, je njegova delavnica napredovala iz leta v leto vse do splošne gospodarske krize. Med Barjani je bil pokojnik zelo priljubljen ter spoštovan.

—V Novem mestu je umrla Marija Komavli roj. Pahor.

—Na Srednji Beli pri Predvorju je umrl v nedeljo g. Rozman Matija.

Koliko denarja

se potrebuje, da se plača kompletno pogrebno postrežbo —za pogreb, katerega ni treba biti sram nobene družine?

Ne potrebuje se mnogo, ako družina izbere nas, ker naša cena so tako nizke, kot kake druge oglaševane in kvaliteta naše postrežbe brezdvomno visoka, ne glede na ceno, ki jo plačate.

August F. Svetek

POGREBNI ZAVOD
478 E. 152nd St.
KENmore 2016

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namškem izvrtaču K. Mays

"Seveda me ne bodeta."

Sezul mi je škornje, nadel sem si nogavice in si nataknil Halefove molitvene copate. Nasil jih je s seboj na potovanje, da jih je imel pri roki, če je mislil obiskati mošejo. Kajti s črevlji se ne sme stopiti na "posvečeni kraj" mohamedanske molivnice.

Halef je bil majhen človek in tudi njegove copate so mi bile nekoliko majhne. Pa za silo je še šlo.

Ko me je obul, se je vzravnal in slučajno pogledal po moji glavi.

"O Allah! O čudo! Lasje se ti belijo!"

Ves zavzet je sklepal roke.

"Res? Ze deluje izvarek?"

"Mestoma."

"Razmaži izvarek na tista mesta, ki so še črna!"

Dal sem mu glavnik, namočil ga je v izvarek in enakomerno razdelil tekočino po lasih. Tudi brado mi je počesal. In ko sem se pogledal v zrcalu, sem videl, da se je res spremenil črnolasi Kara ben Nemi v pravolascu. Nataknil sem si še tarbuš, Halef mi ga je ovil s šašem in ga pustil za pol metra viseti po desni rami.

Vmes je zabrižen pravil:

"Gospod, ni prav, kar počem! Le pravi potomci preroka smejo nositi zelen turban. Ti pa nisi pravi potomec preroka, nisi v koran ne veruješ! Onečastil sem znamenje pravega šerifa! Kako bom zagovarjal svoje počenjanje, ko bom stopil čez most smrti, ki je ozek ko noževa ostrina?"

"Čisto lahko se boš zagovarjal!"

"Dvomim!"

"Ne boj se! Mohamedan bi se seveda pregrešil zoper svoje versko prepričanje in naziranje, če bi nosil znamenje pravega potomec prerokovega neupravičenega. Kristjani pa se za take predpise mohamedanov ni treba zmeniti. Naša sveta knjiga nam ne predpisuje, kako se moramo oblačiti."

"Vidim, da je vaša vera mnogo svobodnejša ko naša! Pa vkljub temu sem se pregrešil!"

je dvomil.

"Zakaj?"

"Da si sam ovil zeleni šaš krog turbana, bi nič ne delo. Jaz pa sem veren sin preroka in zato bom pač pokoro delal za svoj greh—"

"Nič se ne skrbi! Rad vzamem na svojo vest tisti tvoj greh!"

"In se boš mesto mene pekel v džehenni?"

"Rad!"

"O gospod, tega pa ne dovolim, preveč rad te imam! Rajši se bom sam pekel v ognju džehenne. In mislim, da se mi ne bo prehudo godilo—"

"Misliš, da več preneseš?"

"Tisto ne. Pa manjši sem. Morebiti najdem kje kako mesto v džehenni, kjer se bom lahko med plamene položil, pa me ne bodo tako hudo pekli."

Hudomušno se je smejal.

Njegovi verski pomisleki niso

STANOVANJA V NAJEM

Sledeča stanovanja se oddajo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najboljšem stanju.

1397 Addison Road, 6 sob,

spodaj

887 Ansel Road, 4 sobe,

spodaj

548 E. 123 St., 8 sob

3839 St. Clair Ave., za 2

družini; vsaka 4 sobe

Vprašajte pri

The North American Mortgage

Loan Co.

6181 St. Clair Ave.

Tel.: HEnderson 6063

DNEVNE VESTI

Porotniške službe so prodajali po dolarju

Kansas City, 3. decembra. Velik škandal imajo v tem mestu, ko je prišlo na dan, da so se prodajale porotniške službe na sodnji v javnih gostilnah. Kdor je plačal \$1.00, je lahko postal porotnik pri sodnijskih obravnava in je kot porotnik služil \$3.00 na dan. 18 oseb je bilo včeraj aretiranih in sledile bodo nadaljne aretacije. Okrajni sodniki so se sestali k tajnemu posvetovanju. Potrebno bo namreč vse sodnijske razsodbe razveljaviti, kar jih je bilo oddanih tekom zadnjih treh tednov, ko so se prodajale porotniške službe. Vse prizadete čakajo težke kazni.

Demokrati zbirajo denar za prihodnjo kampanjo

Washington, 2. decembra. Eksekutivni odbor demokratske stranke je začel z ogromno kampanjo, da se nabere potrebni denar, ki naj se uporabi, da se izbrisi deficit stranke, ki znaša danes \$165,000 in da se ustvari močna blagajna za kongresne volitve v letu 1938 in za predsedniško borbo v letu 1940. Vsak lojalni demokrat, ki ima delo in sredstva, naj prispeva \$25.00. Bogatejši naj prispevajo \$100, toda več kot \$100 stranka od nikogar ne bo vzela.

La Guardia se odpovedal republikanski stranki

New York, 2. decembra. Župan mesta New York, Fiorello LaGuardia, ki je bil doslej redni član republikanske stranke, se je odpovedal tej stranki in postal član American Labor politične organizacije. O LaGuardiji se splošno govori, da če se pojavi leta 1940, ko se bo zopet vililo predsednika Zedinjenih držav, delavska stranka aktivno na političnem polju, da bo LaGuardia predsedniški kandidat in da ima tudi lepo priliko biti izvoljen.

Papež prosi za mir in sporazum v Palestini

Rim, 2. decembra. Tekom tajnega konsistorija svetega kolegija kardinalov bo papež Pij imel poseben govor, katerega namen je narediti mir v Palestini. Tajni konsistorij se snide 13. decembra v Vatikanu. Papež bo izjavil svoje obžalovanje radi prelijanja krvi v sveti deželi in pozval žide in Arabce, da živijo znanaprej v miru in spoštujajo medsebojne pravice.

Proda se dobro vpeljana konfekcijska trgovina ob glavni cesti v sredi slovenske naselbine. Pokličite Mulberry 9744. (Dec. 2-4)

* V New Yorku morajo resignirati vsi policisti, ki so stari nad 68 let.

Politični plakati

Tekom volivne borbe je vse mesto preplavljeno s plakati vsake vrste. Na vsaki hiši, oknu, strehi, brzojavnih drogovi, v parkih in drugje, vsepovsod dobite slike in priporočila raznih kandidatov. No, končno proti temu ne bi nihče ničesar imel, toda nekaj bi se moralo ukreniti, da se po končanih volitvah odstrani vse, kar spominja na volitve. Tozadevno je stavil councilman George Travnikar v mestni zbornici predlog, da se kandidate obdavi. Z denarjem, ki bi ga mesto dobilo od kandidatov, bi mestna vlada dala odstraniti potom svojih delavcev politične plakate in napise. Councilman Vehovec pa se je temu zoperstavil in tako je zadeva ostala nerešena. Na vsak način pa bi se mnogo pripomoglo k lepšavi mesta, ako bi zginili stari, umazani plakati iz vseh javnih prostorov.

Stališče farmerjev

Državna postavodaja države Ohio se peča s predlogom, ki je sicer dober, toda bi povzročil mnogo večje davke, katerim pa zlasti farmerji nasprotujejo. Predlog se glasi, da kadar pride v kakem mestu do glasovanja za izdajo bondov za blagodejne svrhte, kot n. pr. za relief, za bolnišnice in enako, zadostuje, ako glasuje navadna večina za izdajo takih bondov. Dosedaj mora biti oddanih 65 odstotkov vseh glasov, da se predlog sprejme. To večino 65 odstotkov bi državna postavodaja rada znižala na 50 odstotkov, toda pritisk od strani farmerjev je tak, da se postavodaja najbrž ne bo drznila predloga potrditi.

Poštni posli

Ravnatelj pošte v Clevelandu naznanja, da so bili dohodki clevelandske pošte v novembru mesecu za \$14,000 višji kot dohodki lanskega novembra. Poštni dohodki so nekak barometer industrijskega položaja v mestu.

MALI OGLASI

Pozor!

Opozorjam vsakega, da preneha z govorico, da sem jaz naznanila državnim oblastem F. S. in V. M. Jaz tega nikdar nisem storila. Če ne prenehate mene dolžiti, bom nastopila sodnijskim potom proti vsakemu, ki blati moje ime. Mrs. Mary Fabjančič, 6930 Hecker Ave.

Naprodaj

8 kosov pohištva za jedilnico, iz orehovine, po jako zmerni ceni. Se lahko vidi ves dan v nedeljo. E. Gross, 1650 Cliffview Rd., blizu Euclid Ave. in Green Rd.

Proda se

dobro vpeljana konfekcijska trgovina ob glavni cesti v sredi slovenske naselbine. Pokličite Mulberry 9744. (Dec. 2-4)

Zahvala

Spodaj podpisana se iskreno zahvaljujem vsem prijateljem za obiske in za darovane mi cvetlice in druga darila ob času moje bolezni v bolnišnici. Vse mi je bilo v veliko tolažbo. Prav lepa hvala podružnici št. 14 S. Ž. Z. za poslano cvetlice. Še enkrat iskrena hvala vsem skupaj. — Ana Hočevar, 1393 E. 53rd St.

Dobra jabolka

Še vedno imamo izvrstna zim-ska jabolka na razpolago. So zdrava, okusna in poceni. Dobi-te jih, če se zglasite pri **Valentin Mavko** North Dayton Rd. Madison, Ohio (288)

MOŠT IN SODI
Ako želite res dober mošt in sode po nizki ceni, tedaj se zglasite takoj pri **FRANK GABRIEL** 1210 E. 60th St., ali pa na 1383 E. 53rd St. (Dec. 2-4.)

Stanovanje
se da v najem. Štiri sobe in kopalnice. Gorkota, podstrešje, klet. Vse v dobrem stanju. Vprašajte na 1122 E. 68th St. (Dec. 2-4)

FR. MIHČIČ CAFE
7202 ST. CLAIR AVENUE
Night Club
6% pivo, vino, šganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk. **Odperto do 2:30 zjutraj**

Poskušati morate živati na tem stroju, da se boste prepričali, kako lepo stiva. Cena \$49.50 in več. Prihranite pri Norwood Appliance & Furniture Co. 6104 St. Clair Ave. ENdicut 3634. **Odperto zvečer**

Frank Klemencič
1051 ADDISON ROAD
Barvar in dekorator
HEnderson 7757

Zima je tukaj
Pripravite svoj avto, da vam ga pripravimo za varno zimsko vožnjo.
FLEET-WING
6619 St. Clair Ave.

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE
A. J. Budnick & CO.
PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. HEnderson 3289
976 E. 250th St.
Res. KENmore 0238-M

Norwood Sweet Shoppe
Mrs. Frances Krašovic
6206 St. Clair Ave.
(graven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

ZA POROKE, bolnišnice, rojstne dneve, pogrebe, poskusite za cene **Dietrich's cvetličarno** 14910 LAKE SHORE BLVD. Tel.: KENmore 1678

Cimperman Coal Co.
1261 Marquette Ave.
HEnderson 3113
DOBER PREMIO in TOČNA POSTREŽBA
Se priporočamo
F. J. CIMPERMAN
J. J. FRERICKS

NAZNAILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prebridko vest, da je vse-mogočni Bog poklical k Sebi našo ljubljeno in nepozabljeno mater

Mary Lazar

ROJENA VEHAR

ki je previdena s svetimi zakramenti za vedno zatisnila svoje mile oči dne 11. novembra 1937. Doma je bila iz vasi Podlipa, fara Vrhnika.

V dolžnost si štejemo, da se najprisrčneje zahvalimo Rt. Rev. J. J. Omanu in Rev. L. Bazniku za obiske in tolažbo v njeni bolezni in za podeljene svete zakramente. Prisrčna hvala tudi Rt. Rev. J. J. Omanu za opravljene cerkvene pogrebne obrede, kakor tudi prisrčna hvala Rev. L. Bazniku in Rev. Scharnitzky za asistenco pri sveti maši.

Lepa hvala tudi Mr. John Zormanu in pevcem za ganljive žalostinke v cerkvi.

Iskrena hvala Mrs. Kresse, Frank in Mary Filipovec, Mrs. Stubel, Mary Lazar, ki so nam bili v pomoč ob času bolezni in vsem za tolažbo v teh žalostnih dneh. Ravno tako lepa hvala vsem, ki so prišli ranjko pokopiti, vsem, ki so čuli in molili in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Lepa hvala tudi članicam društva Presvetega Rešnjega Telesa, društva Kraljica Miru št. 24 SDZ, podružnice št. 15 SZZ in društva Carniola Hive št. 493 T.M. za skupno molitev ob krsti in za spremstvo do groba.

Iskreno se zahvaljujemo sledečim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za dušo pokojne in sicer: Anton Vehar in družina, Mrs. Rose Mihevc, Mr. in Mrs. Joseph Lazar, Mary T. Lazar, John Sustarsic in družina, Mr. in Mrs. Mike Romik, Frank Filipovič in družina, Anton Glavan in družina, Helena Mirtič in družina, Louise Germ in družina, Mrs. Mary Strumbel in družina Mr. in Mrs. Joseph Strumbel, Joseph J. Zupančič, Mr. in Mrs. Jerry Strojin, Mr. in Mrs. John Homovec, Mr. in Mrs. Joe Zupančič, Mrs. Stuble in družina, Mr. in Mrs. Anton Strumbel, Mr. in Mrs. Victor Hočevar, Mr. in Mrs. Louis Fabec, Mr. in Mrs. Jos. Gross, Mrs. Antonija Rozman in družina, Mr. in Mrs. Jos. Mauer, Mr. in Mrs. Anton Jelerčič, Mr. in Mrs. John Rogelj, Mrs. Srebrnjak, Mrs. L. Seemel, Mrs. Kattie Ovnik, Mr. in Mrs. John Hrovat, Peter Bukovec, Rudolf Kenick, Mrs. Frank Perko, Mr. in Mrs. Frank Železnik, Mr. in Mrs. John Perko, Mrs. U. Korenčan, Mr. in Mrs. John Zupančič, Vladislav Volčanšek, Mrs. Theresa Frank, Slovenska ženska zveza podružnica št. 15, društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ, društvo Presvetega Rešnjega Telesa.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so v blag spomin krasili krsto drage ranjke in sicer: Bratu Frank Vehar in sestri Rose Mihevc, Anton Lazar in družina, Mr. in Mrs. Jerry Strojin in Mary Lazar, Mr. in Mrs. John Kresse in Mrs. Mary Sterle, Mrs. Mary Strumbel in družina, Mr. in Mrs. Frank Filipovič, Jos. Zupančič, Mr. in Mrs. Frank Mirtič in družina, Louis Fabec in družina, Mr. in Mrs. Louis Kramaršič, John Godec družina in Michael Kovach družina, Mr. C. Stuble in družina, Mr. in Mrs. John Opeka in družina, Mrs. Mary Buteja, Miss Angela Pecjak, društvo Carniola Hive št. 493 The Maccabees.

Prav lepa hvala tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Lepa hvala pogrebniku Louis Ferfolia za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Vam, preljubljena in nikdar pozabljena mati, pa v globoki žalosti želimo, da se veselite v nebeški slavi za plačilo Vašega zemeljskega trpljenja. Smrt je Vas rešila trpljenja, nam pa je odvzela ljubljeno in skrbno mater. Počivajte mirno in večna luč naj Vam sveti.

V tem življenju našem v duhu z nami ste povsod, srce hčere in sina vedno za Vas žalovalo bo.

Mili Jezus naj se usmili duše matere ljubljene, mi iz srca ji želimo sveti raj in srečo blaženo.

Zalujoči ostali:

Frank, sin, in Mary, hči.

Zapušča tukaj tudi zalujočo sestro Rose Mihevc, brata Frank Vehar in strica Anton Vehar. V stari domovini pa očeta, brata in sestro.

Cleveland, Ohio, 4. decembra 1937.

A Happy Thanksgiving TO ALL

20 YEARS Loyal Service

Kosila na Zahvalni dan v tovarni Richman Brothers so že stara navada. Ravno tako je bilo na letošnji Zahvalni dan, ko je tovarna postregla svojim 2,300. uslužbencem. Po fine m kosilu so se podali gostje v avditorij k zabavi. Tukaj je dobilo 14 uslužbencev igle za 25 letno službovanje. Te igle so izdelane v obliki zlate zvezde, posite z diamanti. 36 uslužbencev je dobilo igle za 20 letno službovanje. 160 uslužbencev je bilo odlikovanih za 15 etno službovanje in več kot 1,200 za 10 letno službovanje.

Železna cesta

ROMAN

Neale je hotel nekaj reči, toda strašen krč v grlu mu je zavdal besedo. Način, kako je stisnil Slingerlandu roko, je bil tesnobnejši od prošnje. Veseli izraz nastavarjevega obličja se je izpremenil v železno otrplost.

"Dečka, zadelo me je kakor strela z neba," je hripavo rekel Slingerland. "Leto dni, kolnem se vama, nisem pustil Allie niti enkrat same doma — in tedaj — prvokrat — me je sama prisilila, da sem šel — in ko sem se vrnil, sem našel pogorišče . . . In Allie je bila izginila. Ne, tega niso storili rdečkožci. Prekleta sodruga iz Kalifornije! Odpravil sem se po njihovi sledi. A tedaj je prišla peklenska nevihta. Sledi so izginile, vse je bilo uničeno! In tako sem se vrnil v hribe k svojim pastem."

"Le kaj se je zgodilo z Allie?" je šepnil Neale.

Slingerland je pogledal v stran.

"Ali veste, kakšna je bila Allie, Larry?"

"Da, vem, da ni preživela prvega dne," je z zastajajočim se glasom odvrnil Larry King.

Tako je Neale izgubil poslednje upanje in živa je ostala v njem samo še želja po osveti. Vsa trojica se je jela posvetovati, kaj bi zdaj storili. Slingerland je bil opustil nastavljen pasti in se je bil lotil lova na bivole, da je zalagal delavce in vojnike s svežim mesom. Neale in Larry sta brez oklevanja sklenila, da z njim vred ostavita Benton.

Med vožnjo na iztok je Slingerland vprašal Neala in Larryja, ali sta bila kdaj na kraju polja, kjer je bilo zakopano Hornovo zlato.

A Neale je bil čisto pozabil na zaklad. Bržkone sta bila z Larryjem tudi v tisti dolini, ko sta se klatila po divjem holmovju in sta iskala Alliečinih sledov. Slingerland je opravičeval svojo nedelavnost z istimi razlogi. In namenili so se, da dvignejo zlato iz skrivališča, kakor hitro se raztegne progga do predgorja.

Trojica se ni bila dospela do prvega tabora, ko so z vlaka zagledali Indijance in bivole.

"Ta stvar mi nič kaj ne prija," je rekel Slingerland. "Preje sem živel s Sjuzi v prijateljstvu. Zdaj pa, odkar sem prišel v ravnino, da pobijam njihove bivole za belce, so mi postali nasprotniki, to vem. Od nekaj sem trdil, da so bivoli last rdečkožcev. Nikoli ne bi bil storil tega, če ne bi bil izprevidel, da pomeni ta železnica konec bivola in konec Indijanca. Prišežem vama, da ne!"

Črna noč je že bila, ko se je vlak ustavil. Kako tih in teman je bil ta kraj v primeri z Bentonom! Neale je bil vesel, da je ušel iz pekla. Vpraševal se je le, ali bo mogel ukrotiti svoj nemir. Dvomil je samo o sebi in se otrisal teh misli. Upal je, da družba obeh starih prijateljev in pričakanje nove delavnosti izpremenita njegovo topo razpoloženje.

Neale in Larry sta prenočila v Slingerlandovem šotoru. Druugo jutro je nastavar že zgodaj

pripravil konje; a ker so se klatili po okolici Sjuzi, je trojica sklenila počakati delavskega vlaka, da v njegovi zaščiti krene na ravnino.

Vlak s svojimi nekaj vozovi petdesetorica delavcev je naposled odrinil; nastavar je s tovarišema jahal ob nasipu. Nekaj milj od tabora je vlak obstal na kraju, kjer je grapavi svet čakal človeške roke, da ga poravnajo. V Nealu se je nehote dramilo nekdanje zanimanje, naj se je še tako upiral; toda njegova ljubezen do te železnice je bila enako brezupna kakor še marsikaj drugega v njegovem življenju.

Delavci so bili izbrani ljudje, sami vojniki, in med njimi veliko Ircev; preden so prišli za lopate in rovnic, so postavili puške v piramide.

"Vrag naj me vzame, če ni to moj stari prijatelj Neale!" je vzkliknil znan glas.

In — glej ga, tam je stal Casey s svojo staro črno pipo med zobmi, režeč se kakor nekdanje čase.

Nealov prvi radostni občutek na zastavičarja se je umaknil nejevoljni misli, da utegne srečati kakega starejšino ali tovariša. Čutil je, da bi ga zabelelo v dno srca, če bi naletel na generala Lodgea ali na koga izmed inženjerjev, ki so mu obetali veliko bodočnost.

Shane in McDermott, ki sta bila tudi pri tej delavski skupini, sta pridrsala bliže.

"Oho," je vzkliknil McDermott, "evo bojevitiga cowboya, ki je hotel pogoniti našemu Caseyju svinčeno v glavo!"

V teh kratkih trenutkih svidenja s starimi tovariši od zemljemerskega oddelka je dobil Neale oženo pogled v svoje lastno duševno stanje in jasnejšo sliko o teh ljudeh. Velika železnica je šla svojo pot, zrasla je bila in izpremenila vse. Šla je bila mimo njega. On ni igral nikake vloge več; obnem z mnogimi, mnogimi drugimi je bil združen nizdol. Krasn ožen delavne vne me še ni bil ugasnil v njem, toda prestal je bil voditi njegova dejanja. Stal je na mestu in se ni ganil nikamor. A li okornii Ircei so se bili izpremenili. V marsikaterem pogledu so bili še vedno tista počasna, klepetava trojica kakor nekdanje dni, toda obenem so se jim poznali učinki trudapolnega dela, borbe, rasti pod vplivom duha, ki je oživljal silni pokret — in uresničevanja tega, kar so se bili zasnovali veliki možgani; ne, ti delavci niso bili več navadni ljudje.

Ni dolgo trajalo, da je Slingerland opazil prve bivole. Ko se je bil skrbno ogledal po valovitem ozemlju, ali ne prežijo kje Indijanci, je odrinil z Nealom, Larryjem in še dvema, nekimi Brushem in Ircem Patom, ki sta imela nalogo, da odereta ustreljene bivole in naložita meso na vagon, ki pridejo čez nekaj časa za njimi.

Slingerland se je bližal bivolom, ne da bi jih znatno vznemiril, dokler se ni splašilo nekaj majhnih rdečih telčkov na kraju črede. Tedaj se je vsa čreda okorno spustila v dir, zavija se v ogromen oblak prahu. Njen topot se je kakor grom razlil po ravnini.

"Jahajte!" je kriknul Slingerland.

Pogled na Larryja, ki je bil popustil svojemu konju vajeti, ni zanimal Neala nič manj od vsega ostalega; z golo roko je tolkel bivole po stegnih, preden sta jih Slingerland in Neale dohitela na streljaj.

Jugoslav Cultural Gardens

A view of the bust of Bishop Baraga in the Jugoslav Cultural Gardens. Photo courtesy of The Cleveland News.

(Conclusion.)

It was a matter of choosing between Cankar and Baraga, two men who were equally important to the American Slovenes. For the one represented the height of Slovenia at home; the other represented the height of Slovenia in America.

We can easily see that Baraga was the inevitable choice. Here were Slovenians, immigrants in America, deciding whom to honor in their new country. Isn't it natural that they, Slovenian immigrants, should choose to honor a Slovene immigrant who had attained high repute in this, their new country? A fellow-immigrant becoming a missionary and bishop in the Indian country; a pioneer, laboring during the time of our country's infancy, and he of the same stock as the Slovenes. Besides he was worthy to be noticed by his Church.

Bishop Baraga typifies the Slovene pioneer spirit. Our parents came to a land of promise and found wilderness and desolation. Now as their lives come to a close they leave behind them a vast and mighty empire. After their flurried, feverish zeal they leave in their wake cities and enormous metropolises. Their energy, their pains and sorrows, all are lastingly preserved in modern America. Long railroads, great bridges, steel, coal and even lumber gear the seal of Slovenian toil and workmanship.

And in like manner, Bishop Baraga came to a wilderness, the Northwest Territory, to the Indians and left behind him achievements—a more civilized and beautiful country. His name has gone down in our country's pioneer history. Thus we see the bold, ferocious spirit of the pioneer Slovenian embodied in the character of the great missionary Baraga.

The explorer-bishop first saw light on June 29, 1797 in Mala Vasa (Little Village), Slovenia, in what is now Yugoslavia. At that time it was under Austrian occupation. By the age of fifteen he had lost both parents and went to Ljubljana, where under the guidance of a university professor and an aunt he received his early training. In 1823 he was ordained and for several years served in various parishes. He was very popular among the farming folks in the neighborhood.

The wisdom with which he exhorted the peasants to love and fear God soon made him popular and the people from the entire countryside flocked to church to listen to his sermons on Sunday mornings. By his gentility he succeeded in abolishing the old idea of only annual Easter Holy Communion and every Sunday morning at three he began hearing confessions so that all people might receive the Holy Eucharist. Even men changed their old habit and received Communion very often.

The daily routine of this kind of life, however, soon taxed the patience of the zealous apostle of the Indians. Consequently, 1830, after having received permission from the Cincinnati archbishop, he sailed for America ready to begin his great missionary work. His activities immediately took him to Detroit thence farther into the interior where he worked among the Ottawa Indians, a race feared for its ferociousness. Here the good priest baptized and civilized incessantly and became beloved by all the Indians. So innured

did he become to hardships and Indian life that at the close of his life, his visage resembled more the wild outdoor aborigines with whom he struggled than a white priest.

His labors did not go unnoticed, for in 1833 he was raised to the dignity of a bishop and so became the first Bishop of Marquette. This gave him more latitude in his work. He was now able to confirm, to form parishes, to perform and direct a thousand things which he could not do before. In the course of his missionary work, Baraga built numerous churches, some of which still stand. At Eagle Harbor, Mich., stands one of the first churches he built. Another one is situated in La Pointe, Wis. While his cathedral at Marquette was destroyed by fire. In its place was built another which was also destroyed by fire last year. Now a third edifice stands on the same spot.

In his last years his zeal remained as fervid as ever though infirmity bound him to the ordinary routine business of the see. When on Jan. 19, 1868 he passed away serenely at Marquette a saintly and zealous life was completed and he surely must have entered his eternal heavenly abode directly.

In recent years a movement has been begun to canonize the explorer-missionary. A vast amount of evidence has been prepared showing miracles attributed to him in one way or another. In the course of his travels through the wild, uninhabited and frozen country his own diary reveals that he had numerous miraculous escapes, and many miraculous aids in securing Catholics through the country and even public officials have been diligently delving through public records reveal his saintly character.

This has been but a brief biography of Irenej Baraga and to appreciate his genius would require years of study and reflection. But we can see that Baraga is worthy of his place in our Yugoslav Cultural Gardens. On Sunday, Sept. 21, 1935, formal dedication of his bust took place in the yet uncompleted Gardens.

Next the Slovenians proposed two more candidates for their section of the Gardens. These two were Ivan Cankar and Simon Gregorčič, both poets and foremost in their field of literature. Their busts were formally unveiled on Sunday, July 25, 1937.

First, Cankar life, we find, is a modest one. He was born on May 10th, 1876 at Vrhnika in Slovenia, the son of a poor tailor. He attended public school in his village, high school in Ljubljana, and university in Vienna. He gave up his higher studies and devoted himself entirely to literature. He led a poor life being in constant dread of his daily food. Whatever money he did get was received as awards from his essays and writings. He became interested in the political unity of Yugoslavia and for that was imprisoned by the Austrian regime. He wrote voluminously, thirty-two books have recently been republished in Ljubljana in twenty thick volumes containing some 8000 pages. Even though he was prolific he was an artist. Undoubtedly he is the greatest writer the Slovenians have yet produced. It was he who produced the narrative technique for the Slovenian language; it was he who found the euphony and

rhythm of Slovenian speech. And yet all this genius made him live a poor obscure life, and he died in Ljubljana Hospital on Dec. 11, 1918.

Next the life of Simon Gregorčič is the history of a parish priest who was also a poet. Gregorčič was born of poor parents on Oct. 15th, 1844 in Vrhnem pod Krmom in Slovenia. His early boyhood was spent in the beautiful surroundings in the mountainous country. At the age of 20 he entered the seminary and was ordained in 1867. As he was endowed with a fine baritone voice, he naturally interested himself in song and poetry. He did some stage directing and in 1877 decided to continue studies in Vienna. Five years later he published his first poems. The same year he became vicar. In 1885 he traveled to Prague for the 100th anniversary of St. Methodius' death. Gregorčič was of a failing health right along and so now he requested suspension from his studies. The request was

granted and he retired in his native village, devoting himself entirely to poetry. He died Nov. 24, 1906.

Thus all three men are worthy candidates to be remembered in the Yugoslav Cultural Gardens. And as other candidates are proposed, they too will be entered into the Gardens to be exposed to public view for all time.

Years from now, perhaps centuries, curious people shall walk through the shaded walks and view the memorials steeped in folklore and culture left as lasting monuments to succeeding generations. Then these new generations in their greater and more glorious days of America shall look with awe and shall honor their progenitors in this new and greater and more beautiful America. And these geniuses, these great men of immigrants shall look on and see America ever rising, ever increasing. Their ideals and the peoples' ideals realized!

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

Monthly Meeting

Tuesday night the Holy Name Society will meet at 8 p. m. in the Church basement. Nominations and primary elections of the officers for 1938 will be held. It is important that every member is present, and prompt because there is much business of vital importance to discuss.

Important announcements concerning the affair planned for the blessing of our banner at the January Communion Mass will be made. All members, past and present, should be interested in the move, hence all are urged to attend the meeting so that proper arrangements can be made for the observance of this red letter day of our Society. Incidentally it will be our fifth anniversary in January; all the more reason to attend, and offer your suggestions.

Movies will be shown, and the ping pong table is available after the meeting.

Holy Name Rally

Tomorrow at 1:45 p. m. the Holy Name Society will meet in front of the new school building. From there the group will travel to the South Side to attend a Holy Name rally of the Slovenian parishes, and to help the St. Lawrence unit observe their twentieth anniversary.

Transportation will be provided, and all members who have cars are kindly asked to cooperate. We should have a large delegation present at the rally to show our solidarity and loyalty to the principles of the Holy Name.

If anyone cannot report at the designated place, he should go ahead to the Slovenian National Home on East 80th St. near Union Avenue, and be there before 2:45. From here the joint groups will parade into the church for services. After services an open meeting will be held at the National Home.

Gregorian Chanters

There is a move afoot to re-organize the Gregorian Choir to chant the High Mass at our group Communion in January. The choir is open to any member of the Holy Name Society; anyone interested should report at the general meeting Tuesday night.

Repeat "Črnošolec" in Neuburg

For the fourth time this season "Črnošolec" will be enacted by the St. Vitus Dramatic Guild. This time the cast travels to Neuburg where tomorrow night at 8 p. m. they will present the play at the Slovenian National Home under the sponsorship of the St. Lawrence Holy Name Society. Our hats are off to the splendid performances given by our actors. May they continue their good work.

Christmas Play

"Trije kralji" is the dish offered by the Dramatic Guild on its Christmas menu. The drama, portraying the story of three vagabonds who wish to capitalize on the three Kings of the Bible, will be given Christmas night, December 25th, and the following evening, December 26th.

Juniors' Journal

One of our Juniors will come out of next week's meeting hailed as the New Junior Holy Name's Ping Pong Champion, because at our meeting on December 9, that is Thursday at 7:30, besides discussing important matters which will concern all the members, a big ping pong tournament will be held. Tony Martincic informs us that the champion will walk away with an award.

Furthermore, you Juniors when you come down to Thursday's meeting come with an active Holy Name spirit, if you are interested in basketball, swimming or anything else bring it up and we will see what can be done about it. Remember anything we do whether it be in sports or any other field, we do it for the betterment of the Junior Holy Name and also to make it a more interesting club for yourself. So don't forget to be there with some good ideas.

And by the way, remind your Junior friends to be present; if you have any boys interested in joining, bring them down Thursday—A JUNIOR MEMBER.

Altar Society Supper

The Altar Society of our parish is sponsoring a supper tomorrow evening in the school hall. Everybody is invited. Admission 75c.

Nocturnal Adoration Society

The Nocturnal Adoration Society has its monthly holy hour tonight at St. Paul's Shrine of the Blessed Sacrament, on East 40th and Euclid. St. Vitus parish, which belongs to group six, will have its hour between 10 and 11 p. m. New members are asked to join, there are no dues. Members meet 15 minutes before in the Guild Room.

Motion Picture Projector

Last Tuesday evening parishioners had their first opportunity to see and hear from the new motion picture projector and sound machine bought by Father Andrey. More movies are now in line. The more the better.

Orel News

Again the monthly meeting is coming—this time on Thursday, December 9, at the same place, but at 8:30 p. m.

We have a surprise for every member in this club. So it behooves you and you and you to come around and enjoy this surprise. You will not be disappointed. We'll have something that is not exactly new but will be better than ever before. Refreshments will also be served.

We'll be seeing you—Thursday.

Turkey Give Away

We take this opportunity to thank everyone who had anything to do with this affair. We appreciate all the cooperation we received from the different clubs of St. Vitus, and hope we may reciprocate in the near future.

We congratulate the winners of the ten turkeys. The winners were named on the night of the "Give Away." They are:

Lillian Petsche, 1374 Marquette Ave.; Peter Mukavetz, 1281 East 61st St.; Elizabeth Munkar, 1087 East 76th St.; J. Valencic, 1239 East 58th St.; Joseph Starin, 1090 East 66th St.; Mr. M. Korenchar, 1416 East 55th St.; Vera Sebenik, 6721 Bonna Ave.; A. Barber, 6704 St. Clair Ave.; Mr. John Celesnik, Glass Ave.; Ed. Snyder, 1050 East 67th St.

Chimes of Lira

Somewhat late, but better late than never is the old saying. By this I mean that although two weeks after the celebration of the Silver Jubilee of the St. Vitus church choir, the members wish to thank all the people who attended the unique celebration. After seeing a crowd of about 1000 spectators present at this celebration the members feel confident that the people really do appreciate the work that the singers have been doing for the past quarter of a century.

It was an interesting, heart-touching scene when Mr. Anton Grdina, acting as master of ceremonies, introduced Mr. Brodnik, Lira's first treasurer and Mr. Peterlin, who was Lira's first secretary. Each of the three men gave an interesting review of the society's origin and activities. In their speeches one could feel a tinge of sentiment, but through it all they showed pride in the work that they had started 25 years ago, because they knew that their work was not in vain and that it was fruitful, giving forth plenty of vitality and strength. They knew that their work was being carried on by their American-born sons and daughters. The power of loyalty for the club was expressed in their orations.

At the close of their speeches they summoned other old-timers to appear on the stage. They came, a group of old men, but still capable of showing us youngsters a thing or two in singing. The spirit of Lira then seemed to awake and hover over the Lira members. It really was encouraging to see these men who were the first Lira singers, men who sang at a time when most of us young members were yet being lulled to sweet slumber by our mother's lullaby.

The memories of this celebration will linger with the members forever. This anniversary has given the Lira singers plenty to think about. It has injected into the club a serum of pep and vitality. Let it be to the members as a new start in the cultural field of musical quality.—The Ringer of Lira Chimes.

ST. MARY'S NEWS

Station YLS

Our meeting Tuesday night was well attended by the younger members especially. We would enjoy seeing more familiar faces like those of Mille Orenik and Olga Toni. Father Celesnik gave another one of his interesting talks. We also had some community singing of Sodality songs and did the girls like that! In between much chattering and discussion we signed up for various committees to which every member must belong. These committees are in connection with the Catholic Diocesan Sodality Union. The chairladies and committees are as follows: Albina Rosel, Eucharistic Committee; Mollie Terek, Our Ladies Committee; Josephine Hrasnar, Catholic Truth Committee; Sophie Chapic, Social Life and Membership Committee; and Mary Hobjan, Publicity Committee. How about cooperating with these chairladies and making this an organization to be proud of? Also I'd like to remind the girls that our Communion Sunday is tomorrow, December 5th, at the 8 o'clock Mass. Be seeing you there.

Our Own Hirija

After those strenuous weeks of preparation for our concert, a week from this column was needed for recuperation. In spite of the stormy weather, which seems to be the jinx for us (perhaps if we gave our concerts in July it would snow then, too), in spite of the stormy weather, a very nice audience attended and no one was sorry that they had ventured out on such a night.

Our president presented honorary membership cards to Mrs. Louis Izanc, Mr. J. Debeljak, and Mr. Kovacic. The names of our associate members were also read and among them was heard the name of our Honorable Judge Lausche.

The choir is now preparing for its Christmas program. The "Missa montana gratilis" composed by Dr. Fr. Kimovec and published in 1937, will be sung for the first time in America at midnight Mass. This Mass becomes the eighth Mass that we have in our repertoire.

Postlude: Did you notice that the concert started promptly at 7:30? — Token of appreciation in form of flowers from the choir presented to their director Mr. M. E. Rakar and to the pianist. — Here's one we slipped on you; did you know that Mrs. Izanc's name day happened to fall on that same Sunday as our concert? Everyone having a most enjoyable time after the concert, and many admitting, that it takes the choir to show them a good time. — Those delicious hot roast beef sandwiches. — Stan Brodnik and "Cookie" Gornik claiming the limelight with their presentation of the "Big Apple." — How many of you attended that final rehearsal held in the barroom about midnight that Sunday? — A "thank you" to all who attended, to the ushers, bartenders and cooks, to all who have assisted and gave us a helping hand.

All Around Town

A TRIP TO THE MEDITERANEAN

(Continuation.)

When I boarded the ship after the short visit in charming Ponta Delgada, I was laden with flowers which the steward promptly arranged in vases for me. It was pleasant to have the fragrant odors diffused throughout the room, but I received more than I had bargained for. The following morning brought to light numerous ants which had hidden themselves in the dark recesses between the petals and were now crawling out for a glimpse of sunlight. Stowaways, however are not to be tolerated, and so, just as I had received them, I tossed the bunches reluctantly one by one out of the porthole until only a small non-infested bouquet remained.

Time slipped by quickly and again land was in sight. As we sailed through the Strait of Gibraltar we were given a splendid opportunity to view "the old rock" while the ship paused to let one of the passengers, a noted writer, disembark. From this ancient fortress that so impressively guards the entrance to the Mediterranean we called the African coastline, sighted Algiers, and then turned north for France.

The evening before we reached the historic French seaport of Marseilles, we had our farewell dinner, for from then on different members of our "family" would be leaving us at the various ports. The parting was always so hard for we had grown to know each other very well, but as Tennyson said:

"Like as a plank of driftwood
Afloat on the watery main
Another plank encounters,
Meets . . . touches . . . parts again.
So toss'd and drifting ever,
On life's unresting sea,
Men meet and greet and sever . . .
Parting eternally."

Upon our arrival at Marseilles we were confronted with a most unusual display of sea-going vessels in the harbor. By all appearances it looked as if every country on the globe had its banner floating proudly over one or more lovely ships, which only goes to prove how merchant-marine minded the world really is.

(To be continued.)

TUXEDO RENTAL
For Weddings and other Formal Occasions

Gornik
6217 ST. CLAIR AVE.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebnne in družtvene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. — HEnd-5670